

BISERICA și ȘCOLA.

Foie bisericească, școlastică, literară și economică.

Eșe odată în săptămână: DUMINECA.

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor:	Correspondințele să se adreseze la Redacțiunea dela
Pentru Austro-Ungaria pe an . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin	„BISERICA și ȘCOLA“
„ „ „ „ jum. an 2 „ 50 „	cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	Îar banii de prenumerațiune la
Pentru România și străinătate pe an 7 „ —	4 fl. și mai sus 5 fl. v. a.	— „Tipografia diecesană în Arad.“ —
„ „ „ „ j. a. 3 „ 50 „		

Roma și biserica Românilor.

(Continuare.)

Fiind că s'au găsit unii oameni și se găsesc chiar în timpul de față cari denaturând faptele istorice, fac mare paradă cu „avantajele și îmbunătățirile“ (?) ce au urmat pentru Români după făcută uniune cu Roma, — în cele următoare vom stăruia ca se înfățișăm pozițiunea bisericeii române după unire. Pentru orientare însă vom însemna, că uniunea s'a făcut unilaterală, numai de căpeteniile bisericeii din Transilvania, și că românii din părțile ungurene și banatice n'au participat nici direct nici indirect la pactul uniunii. De aci a urmat că românii din coce de Cărpăți dela uniune rămân divizați în două biserici sau confesiuni, una a ortodoxilor (neuniților) și alta a greco-catolicilor (uniților). Cea întâi părăsită de păstori și persecutată de guvern, iar cealaltă protejată și ajutată în scopurile *catolicismului*, dar nu în ale *românismului*, căci Papilor, după cum am disus, nu li-au trebuit *Români* ci *catolici*, prin urmare drepturi politice pentru popor și îmbunătățiri naționale, în zădar vom căuta, pentru că nu le aflăm nici după uniunea cu Roma, de și ea s'a făcut în scopul de a dobândi drepturi egale cu celelalte națiuni și religii din patrie.

Dar să lăsăm, ca pozițiunea bisericeii române după unire, să ni-o caracterizeze bărbați ca Șincai, A. T. Laurian, A. Papiu Ilarian, Simeon Bărnăuțiu etc. a căroră auctoritate și competență, credem nu va fi pusă la îndoială de nimene, în materia ce tractăm.

Iată ce dice în privința acésta A. T. Laurian: „Românii afară de miclele scutiri ale persónelor bisericesci nu dobândiră nimic prin unire, ba încă și perdură. Perdura independința loră ca Rămâni și ca religionari de ritalu oriental, care o avea ei mai nainte pe lângă tóte asupririle ce întimpinau din partea

eterodoxilor; perdură Archiepiscopatul, căci acesta după unire se degradă la starea de simplu episcopu supus censurei iesuitoru și supremației Archiepiscopilor unguresci, *perdură chiar naționalitatea*. Cei mai mulți români, cari se înălțară cu încetul din întemplantă — însă nu după dreptele pretensiuni, care le aveau ca Români uniți — la dirigătorii mai înalte între Ungurii catolici, trecură dela legea de ritalu oriental la cea de ritalu occidental, sub pretextul că acestea sunt acum tot una, și cu modul acesta se lăpădară și de națiunea loră și se ungeră. Acésta strică atât de mult încât Românimea nu potu de loc să se ridice din starea de plebeitate, căci veri care se înălță peste dēnsa, își părăsiasă cu ritalu și națiunea.“¹⁾

Iară *Georgiu Șincai* vorbind despre diploma Leopoldină, care cereumscie drepturile catolicilor și privilegiile clerului unitu, dice: „Ci noi Români de vom lua afară clerul celu unitu, carele încă mai numai atâta se socotesce, cât a cincea rôtă la caru, ce folosu amu avut sau avem din tóte acestea ?“²⁾

Să ascultăm acum și pe Demostenele Romanilor dela 1848 pe *Simeon Bărnăuțiu*, cum ne înfăcioséază elu starea bisericeii române după unire: „Îndată la începutul uniunii vedem în sinódele nostre pe patrele reptore alu Iesuitoru președind în locul superintendentului reformatu, și pe altu Iesuitu ilu vedem neîncetat în cós-tele episcopului nostru privighiându-lu ca pe unu făcătoriu de rele. Acum spuneți-mi, ce diferință este între superintendentele de Tofeó și între Iesuitulu Baranyi, care din amendoi a fost mai bunu pentru Romani? Îndată după unire episcopulu catolicu din Alba-Iulia încalecă peste archiepiscopulu nostru și-lu face vicariu, ilu înfruntă,

¹⁾ Documente istorice pag. 182.

²⁾ Cronica Rom. an. 1699.

flŭ dogenesce, flŭ visită până ce-lŭ scöte abia bula papei din 1721. ab omni admonitione, correctione, visitatione, aceluï episcopŭ din Alba-Iulia; iar Archiepiscopulŭ din Strigoniŭ flŭ desbracă de demnitatea Archiepiscopescă și și-lŭ face sufraganŭ, și biserica nöstră o bagă în jugŭ nouŭ ungurescŭ. Cu șerbitutea acésta nouă se întroduce în clerulŭ românŭ unŭ șerbilismŭ nouŭ împreunată cu o îngâmfare miseraveră mai alesŭ în referință cătră cei neuniți, cari nu avea privilegiulŭ uniților. Acestŭ spiritŭ necuratŭ locuesce în Mănăstirea din Blasiŭ sub călugări: face advocatŭ de iesuiți și pe unŭ Petru Arone: dă lucru de ajunsŭ episcopului Inocentiu și animoșilorŭ protopopi de atunci: murind călugării remâne ereditate capitulului succesoriu în funcțiunile călugărilor: și da aci se strecură la clerŭ: episcopii, capitululŭ, protopopii și vicarii lucră pe întrecute spre cea mai profundă durere a clerului și a totă națiunea, ca să nu mai scape biserica română nici odată de subt acésta subditelă rușinosă; fii nefericiți! cine nă va apăra, dacă părinții nostri dau mâna cu străinii în contra vöstră? Ce ar dice episcopulŭ Inocentiu când ar vede, că acum n'are iesuitismulŭ numai unŭ advocatŭ în biserica lui cea așerbită și sfășiată de iesuiți? Ce a păcătuitŭ biserica nöstră — întrebam și noi cu episcopulŭ Inocentiu — *dacă cumva n'a păcătuitŭ unindu-se, de se pedepsește cu infamia de desertoriu?* Cu uniunea deodată a intratŭ o ură între români, care a ținutŭ mai bine de 80 de ani. Iertați-me fraților! să trecŭ cu vederea furiele iadului, care i-au sfășiāt pe Români în aceste timpuri nefericite, nu postulareți ca se descriu cum se certa fii cu părinții; cum se bătea frați cu frați fără se scie pentru ce; cum ce afurisea preoții nostri uni pe alții: cum lucra marii unguresci și mai alesŭ episcopii lorŭ înaintea curții, ca să-i facă uniți cu puterea pe Români: cum întărita pe episcopii uniți și pe călugări ca se facă proseliți din Români; și acestia nu vedea că sunt numai unelte, cu care se folosia invidia ungurescă ca se turbure pacea între frați. Cine ar putea spune suferințele Românilorŭ subt acele turburări? Cei neuniți n'aveau nici preoți, nici episcopŭ, până ce cădură subt jugŭ sêrbescŭ; nu-i apăra nici o lege în țără: și pe deputații ce-i trimitea la curtea împăratescă, dusmanii lorŭ făcea de-i pune la prinsore. *Atât era de mari relele, care le suferia națiunea română în urma uniunei, încât pe la anulŭ 1735, așa dar numai preste 35 de ani după făcuta uniune se plânge amarŭ protopopulŭ unitŭ Nicora Beianulŭ cătră episcopulŭ Inocentiu cu aceste cuvinte: „tare mă temŭ, că nu vom ave altŭ folbșŭ din unirea acésta, care o-am făcutŭ; ci vom remâne numai cu ura între frați*

și cu muștrarea cugetului.“ Nu multŭ după acésta altŭ protopopŭ predică în biserica acésta *) că „i-au înșelatŭ pe Români cu unirea; însă acum era târziu, pentru că ura acum era rădăcinată între frați, și dușmanii Românilorŭ, cari nu dorm nici odată, priveghia ca să nu să stângă veriodată din mijloculŭ lorŭ acest focŭ infernalŭ.“ 3)

Iată cum infaciséză cei mai iluștri bărbați ai națiunei starea bisericeï române în urma uniunei. Iată ce a fost Roma pentru Români uniți cu dënșă; de cei ortodoxi nici nu vorbimŭ. În adevărŭ prin uniune starea Românilorŭ nu s'a îmbunătățit absolutŭ cu nimicŭ nici în respecte politice nici în cele eclesiastice. Dar se aușim ce dice în privința acésta nemuritoriulŭ *A. Papiu Ilarian*:

„Dacă căutămŭ, dice elŭ, la folósele și perderile, care au urmatŭ pentru Români prin unirea cu biserica Romei: aflăm că folósele uniunei fură: că Români aveau acum mai multă trecere la curte, dela care căpetau câte o resoluțiune; prin unire se ridicară școle românesci mai curând; se trimiseră tineri la Roma, de unde veniră bărbații cei mai învățați ai Românilorŭ, unŭ Șincai, unŭ P. Maior, unŭ Samoilŭ Clain s. a.; Români dacă nu se uniau cu biserica Romei prin persecutarea tuturorŭ negreșit că remâneau și mai îndereptŭ în cultură; dar de altă parte prin unire — afară de scutirile unorŭ persóne bisericesci — nu dobândiră Români nici unŭ dreptŭ, ba astfelŭ își sciură bate jocŭ Ungurii și Sașii de tóte decretelile și resoluțiunile împăratesci, încât ei tot de tolerați se socotiră și după unire până în 1848. și la dirigătoriile țerei, care se împărțiau după cele trei naționalități și patru religiuni recepte, fórte arareori se pune și vre-unŭ românŭ unitŭ, fiindcă diceau Ungurii: *acum tot atâta este, s'a pusŭ unŭ catolicŭ, voi încă catolici sunteți,* și dacă se pune vre-unŭ românŭ unitŭ, trebuia să se dee nu numai de unitŭ, ci chiar de catolicŭ, și prin acésta se făcea unguurŭ. Dela unire încóce se perdu dreptulŭ metropolitcŭ alŭ Românilorŭ din Ardealŭ: Archiepiscopulŭ dela Strigoniŭ cu pretextŭ de protectoratŭ își arogă dreptŭ de metropolitŭ peste Români; iar în cóștele Vlădicului sta teologulŭ Iesuitŭ orânduitŭ de episcopulŭ óre-și care alŭ clerului, cum se dicea — pentru starea cea próstă de învățatură, în care se afla același rēmasŭ de subt epitropia grecescă dimpreună cu poporulŭ — subt a căruï iesuitŭ

*) În biserica din Blasiu. Ant.

3) Din Discursulŭ lui Simeonŭ Bărnuțŭ din 14/2. Maiŭ 1848, ținutŭ în Blasiu. A se vedé: „Vechia Metropoliă ortodoxă română a Transilvaniei“ de protosincelulŭ Nicolaŭ Poppea pag. 131 seqq. operă vrednică a fi consultată de cei ce se întereséză a cunósce starea bisericeï române din Transilvania-

censură, biserica română nu era mai puțin dependentă, decât pe timpul censurei superintendenților calvini.“ ect. 4)

Din aceste mărturii demne de creșământ se arată luminat, că Roma nici în evul modern, după unirea Metropolitului Atanasie, n'a schimbat fața bisericii și a națiunii române. Asupriți și persecutați au fost Români înainte de unire, asupriți și persecutați au fost ei și după unire. Un singur profit avură românii din coci de Carpați prin unirea cu Roma, că li se deschisă o epocă nouă pentru cultura intelectuală, și nimic mai mult; dar și acest câștig este foarte relativ, și vorbind *sine ira et studio*, nu scim cui să atribuim mai mult merit în respectul culturii naționale: uniunii, ori lui Rákoczy, care cu 60 ani mai înainte, ni-a dat limba națională în biserică? Este foarte adevărat că Rákoczy a introdus limba română în bisericile românești, cu scop de a calvinisa pe români și apoi a-i maghiarisa, dar nu mai puțin adevărat este și aceea, că școlile mai nalte pentru Români uniți, precum școlile din Blăși, se redicară cu scop de a propaga catolicismul între Români, tot pentru ca se-i maghiarizeze. Scopul dară ce s'a urmărit și din o parte și din alta a fost același: stîrpirea bisericii române ortodoxe și cu ea stîrpirea naționalității române înșasi; pentru Roma Papilor era și este egal: de vor rămâne Români ceea ce sunt, adică Români, ori că se vor maghiarisa, numai catolici se fie, naționalitatea pentru ea nu împoartă.

Avem dovezi nenumerate că toți ómenii mari eșiți din sînul bisericii unite, cari au susținut caracterul național al bisericii și au apărut cauza națională a poporului român, toți au fost persecutați și esilați până la unul. Persecutat și esilat a fost nemuritorul Episcop Inocentiu Micul (Clein); persecutat a fost Episcopul Grigoriu Maior, persecutat a fost Georgiu Șincai, persecutat a fost Samuil Clain, persecutat a fost marele istoric Petru Maior. Ei bine, dacă Roma a fost vitrega și persecutătoarea ortodoxilor, pentru ce ea n'a protejat barem pe proprii seii? pentru ce chiar gloriile bisericii române unite au trebuit să cadă pângăriți prin intrigile și infamiile Iesuiților? (Va urma)

Sinodul eparchial din Arađu.

(Continuare.)

Sedința VII, s'a ținut în Arad la 29. Aprile (11. Mai), 1883., înainte de mîjdi. Președinte: Prea Sînția Sa Părintele Episcop. Notari: Constantin Gurbanu.

4) A. Papi Ilarian: „Istoria Romanilor în Dacia“ pag. 68—69.

Se cetese protocolul ședinței a VI-a și se autentică.

Presidiul prezintă petitul lui Petru Moșescu și consocii din Secusigiu pentru instituirea unui post de capelan lângă preotul Meletie Miculescu. Se transpune la comisiunea bisericească.

Deputatul Mihail Sturza face următoarea propunere: considerând că la încasarea tacei protopopesci de 2 fl. 50 cr., dela cununii, preoțimea întâmpină greuminte și neplăceri; considerând că acea preoțime este lipsită de putere executivă afară de dăgarea tainei; considerând că prin acea tacsă se fac greumente părților cununând chiar atunci, când ele au a suporta și alte spese; considerând, că chiar pentru acest greument uni creștini se înștrăineză de cununie trăind în nelegiuire: Sinodul se decreteze schimbarea acelei tace în o contribuție, prin care s'ar delatura greumentele încopiate cu încasarea ei, și adică să se constate venitul de mijloc după 5 ani din protopopiat și suma ce ar rezulta să se considere de fisu protopopesc, și de óre-acest fisu și până acuma l'au solvit creștini din respectivul protopopiat, — să se solvească și de aci înainte prin acestia, împărțindu-se pe comune după numărul sufletelor sub titlu de „convenție protopopescă“ care va ave apoi să se prelimizeze și să se încaseze împreună cu spesele culturii administrându-se apoi prin epitropia parochială la finea fiecărui an, iară banii fondului să se acopere adaugându-se către crucerul după suflet să se mai adaugă un plus de 1/2 cruceriu după suflet. Se transpune la comisiunea organizătoare.

Deputatul Ștefan Jianu întreabă presidiul: are cunoștință că comuna B. Comloș este de totu nemulțămîtă cu învățătoarea actuală? și intenționează a ridica pre acea învățătoare din acel post?

Presidiul răspunde, că Consistoriul a dispus deja ca acea învățătoare care și așa era numai provizoriu se fie substituită cu alta, pe care o va afla comitetul parochial de corespunătorie și așa dispunerea Consistoriului, este sub executare. Sinodul cât și interpelantele se mulțumesc cu răspunsul presidiului carele se ia la cunoștință.

La ordinea zilei urmăză continuarea referadei comisiunii epitropesci, carea cu privire la punctul 10 al reportului Senatului epitropesc dela Consistoriul din Arad în privința însărcinării de a regula afacerea din Checia română pentru detoria de 8000 fl. împrumutați de mai mulți credincioși de acolo în cauza despărțirii ierarhice, — din care se vede pașii întreprinși și rezultatul obținut, sinodul ia la cunoștință pașii întreprinși de consistoriu precum și rezultatul obținut până acuma.

Referitoriul la aretarea Consistoriului despre fondul general eparchial a căruia pretensiune pe anul 1882 facu 75.981 fl. 88 1/2 cr. erogațiunile 45.051 fl. 14 1/2 cr. cu o pretensiune restantă de 30.134 fl. 69 cr. v. a. din cari pretensiune 8641 fl. 1 1/2 cr. sunt pretensiuni vechi mare parte neincasabile pe cari le și recomindă a-se sterge din socoti, la propunerea comisiunii, sinodul ia spre scire partea reportului referitoriului la încasare și erogațiuni, descrierea cerută din motivele produse în sumă de 8641 fl. 1 1/2 se încuviințeză. În ce privește înse încasarea sidocsiei, competențelor de 50 cr. dela cununii, precum și a contribuțiilor de 1 cr. Consistoriul se îndrumă a desvolta mai mare energie la încasare.

Cu privire la reportul Consistoriului despre

folosirea ajutoriului de stat pentru ambele consistorii în sumă de 15000 fl. la propunerea comisiunii, se ia spre cunoștință cu aprobare.

Referitoriul la rațiocinul cultului și instrucțiunii din reportul consistorial comisiunea propune și sinodul ia la cunoștință.

Cu privire la rațiocinul fondului instructiv episcopesc la propunerea deputatului Nicola Zigre, Sinodul decide această parte a-se restitui comisiunii pentru o nouă censură și referare, încă sub durată acestei sesiuni sinodale.

Cu privire la rațiocinul consistoriului despre venitele și erogațiunile tasului al 2-lea clerical, din care rezultă, o remanentă de 6104 fl. 1 cr. la propunerea comisiunii, se ia la cunoștință.

Aretarea Consistoriului despre tasul al 3-lea preparandial cu un capital de 4068 fl. 32 cr. la propunerea comisiunii se ia la cunoștință.

Cu privire la fondul capelei din Arad-Gaiu în suma de 352 fl. 43 cr. la propunerea comisiunii, se ia la cunoștință.

Aretarea despre fondul bibliotecii preparandiale în suma de 353 fl 25 cr. la propunerea comisiunii, se ia la cunoștință.

Aretarea despre fondul pensiunilor învățătoresci cu un capital de 3400 fl. 14 la propunerea comisiunii, se ia la cunoștință.

Acea parte a reportului consistorial, care se referă la aretarea fondului sinodal congresual, de orice sumele cuprinse în trensul se pară a fi neesacte, Sinodul o restituie comisiunii pentru o nouă cercetare și referare la timpul său.

Reportul Consistoriului cu privire la fondul institutului pedagogico-teologic cu un capital de 4886 fl 21 cr. la propunerea comisiunii, se ia spre știre.

Cu referință la rațiocinul despre averea tipografiei diecesane, carea în recușite și pretensiuni restante face 8579 fl. 3 cr, la propunerea comisiunii, se ia la cunoștință cu acel adaus propus din partea lui Nicola Zigre, ca consistoriul se arete cari ar fi pretensiuni dubioșe, și se facă propunere pentru stergerea lor.

Rațiocinul despre starea fundației Papfy din Buteni cu un capital de 13.896 fl 9 cr. la propunerea comisiunii, se ia la cunoștință.

Reportul despre fundația Gavriil și Veronica Fauru din Oradea-mare cu sumă de 6120 fl. 20 cr. la propunerea comisiunii, se ia la cunoștință cu acea observare, că stipendiul de 120 fl. nu e rediat din suma aretată și mai departe că totu această aretare se cuprinde și în reportul Consistoriului din Oradea-mare.

Aretarea despre fundația Gavriil și Veronica Fauru din Lipova, cu un capital de 1576 fl 65 cr. la propunerea comisiunii, se ia spre știre.

Rațiocinul fundației contelui Andrei Foray din Soborșin parându-se Sinodului de neesact, se restituie comisiunii pentru nouă censură și referare.

Reportul despre fundația Patriciu Popescu cu suma de 261 fl 43 cr. alui Georgiu Popa din Galșa cu 1063 fl 96 cr. a contelui Coloman Almásy din Kétegyháza cu 1741 fl 51 cr. a stipendiilor din B. Comloșu cu 1632 fl 57 cr. a celei de requiem alui Cristofor Schifmanu din B. Comloșu cu 668 fl 29 cr. acelei de rugă totu alui Cristofor Schifmanu din B. Comloșu cu 224 fl 26. cr. la propunerea comisiunii, se ia la cunoștință.

Reportul Consistoriului despre manipularea capitalelor mai multor comune bisericesci singuratic puse sub îngrijirea Consistoriului și aședate în cassele de pastrare: Arad, Sibiu, Timișoara, Beciche-reculu-mare și Aradul-nou în suma de 29.010 fl 2 cr. și anume: 1. Comuna bis. Maderatu 27 fl. — cr 2. Com. bis. Monorostia 605 fl. 68 cr. 3. Com. bis. Batața 605 fl 49 cr. 4. Com. bis. Beba vechiă 402 fl 71 cr. 5. Com. bis. Leasa 744 fl 05 cr. 6. Com bis. Topolovețu 223 fl. 98 cr. 7. Com. bis. Șiria 49 fl. 46 cr. 8. Com. bis. Neagra 14 fl. 92 cr. 9. Com. bis. Săn Nicola-mic 106 — cr. 10. Igris 1298 fl 55 cr. 11. Com. bis. Suștra 943 fl 02 cr. 12 Com. bis. Valcani 1008 fl 16 cr. 13. Com. bis. Belintu 190 fl 42. cr. 14. Com. bis. Ictaru 171 fl 43 cr. 15. Com. bis. Remetea 313 fl 05 cr. 16. Com. bis. Topolovețu 368 fl 49 cr. 17. Com. bis. Suștra 98 fl 12 cr. 18. Com. bis. Sinte 215 fl 33 cr. 19. Tauti 5161 fl 22 cr. 20 Com. bis. Buna 104 fl. 69 cr. 21. Com bis. B. Comloșu 12130 fl 73 cr. 22. Com. bis. Sinte 570 fl 01 cr. 23. Com. bis. Saĝu 124 fl 03 cr. 24. Com. bis. Repsiĝu 99 fl 32 cr. 25. Svetoniu Petroviciu preotiu în Checea română taca de apelat 20 fl. — cr. 26. Ioanu Codreanu din Șiclu taca de apelat 20 fl. — cr. 27. Reuniunea învățătorilor 100 fl — cr. 28. Comuna bis. Cladova 1950 fl 93 cr. 29. Com. bis. Seleușu 309 03 cr. 30. Obligațiunea de asigurare Natalia Petroviciu din H. M. Vársahely pentru Svet. Petroviciu 1034 fl. 20 cr. Suma: 29010 fl 02 cr. la propunerea comisiunii, ia la cunoștință.

Cu privire la reportul Senatului episcopesc din Arad, deputatul Nicola Zigre propune și Sinodul îndruma Consistoriul pe viitoriu cu începerea dela 1. Ianuariu 1882 a arăta în specialu separat, din an în an, atât competența curentă a contribuitorilor de un cruceriu cât și a competenței sidoxiale, precum și sumele încassate din ambele specii de ban, avându la fiecare specie a espune din an în an și restanța dela finea acelu an; ăra contribuiriile restante până la finea anului 1881 sunt a-se arăta numai cumulative.

Reportul comitetului fundației Elena Ghiba Birta cu 51.853 fl 26 cr. la propunerea comisiunii, se ia la cunoștință.

Referitoriul la Reportul Senatului episcopesc din Arad, în combinare cu reportul special alu senatului episcopesc dela Consistoriul din Oradea-mare pentru asigurarea realităților bisericesci, și școlare contra focului, comisiunea propune a-se îndruma ambele consistorii se câștigate datele necesare referitorie la asigurare, și până la proxima sesiune sinodală a subterne un plan de procedere uniformă în cauză această. Sinodul la propunerea lui Ioanu Popoviciu Desseanu și în legătura cu concludul de sub Nr. 147 a c. decide, că toate comunitățile și corporațiunile bisericesci române gr. or. de pe întregu teritoriul eparchiei aradane sunt obligate a-și asigura contra focului toate edificile confessionale la societatea de asigurare, carea o va desemna Consistoriul concerninte. Dispusețiunea acestui decisu o voru esecuta Consistoriile cu totă energia, mijlocind în casu de lipsă asigurarea și din oficiu prin organe protopresbiterale în reprezentanța și pe conta respectivei comunități, sau corporațiunii bisericesci.

Urmăz reportul comisiunii școlare, carea cu privire la rogarea profesorelui Iosifu Goldișu din Arad, spre a-i-se acorda un onorariu de 100 fl. pentru catichisarea tinerimei gr. or. ce frecuentă școlile

reali de stată din Arad, precum și cu privire la suplica preotului Petru Anca pentru aplacidarea unei remunerațiuni pentru catichisarea elevilor dela institutele de învățământ din Timișora în lipsa datelor necesare pentru aprețiere cu temei a înprejurărilor pe cari se basază petițiunile propune, că ambele petite să se transpună Consistoriului din Arad, spre a fi esaminate, instruite cu datele necesare și prezentate cu votul seș prosimului Sinodă. Se primesce.

La rogarea lui Vasiliu Mangra, directoru substitutu la institutulă pedagogico-teologicu de a i-se conferi ună ajutoriū de 400 fl. sub titlu de retribuțiune pentru serviciile sale în conducerea afaceriloră direcțiunei institutulă pedagogico-teologicu din Arad, în cursu de 2 ani scolastici 1881/2 și 1882/3 comisiunea la recomandarea Consistoriului din Arad propune a-se aplacida petentulu o sumă de 200 fl. pe doi ani din bugetulu instruciunei, se primesce.

Referitoriū la propunerea deputatulu Michaiu Sturza, ca Sinodulu se decidă instituirea unei comisiuni istorice care se fie insarcinata cu culegrrea de documinte istorice referitōrie la istoria nōstră bisericescā în generalu, și în specialu la istoria eparchiei nōstre pe basa căreia să se descrie istoria aceste diocese; ca comisiunea acēsta să se îndetorescā a reporta Sinodulu în totu anulă despre activitatea sa, ér spesele ce ar fi de lipsă să se acopere din rubrica speselorū neprevēdute, Sinodulu la propunerea deputatulu M. B. Stanescu decide: apreciindū ideia propunetoriului, se avisēză Consistoriele diecesane pentru posibila esecutare după imprejurări.

Urmēză reportulu comisiunei petițiunarie, carea prin referintele seș Georgiu Feērū asupra cererei deputatulu Petru Oprișu de a potē absentă dela sesiunea presentă sinodală — propune a se acorda concediulu cerutū fiindū din deplinū motivatū. Propunerea comisiunei se primesce.

Rugarea ascultatoriulu de filosofă de la universitatea din Viena Vasiliu Goldișu de a i-se înbuni stipendiulu ce-lū are de la diecesă, la propunerea comisiunei, se transpune Consistoriulu spre considerare.

Cu privire la rogarea comitetulu parochialū din Spurcani, pentru unū ajutoriū la repararea bisericei, se decide a se estrada Consistoriulu din Oradea-mare pentru competinta afacere.

Rugarea lui Ioan Lazeu din Saldobagiū, de a-se remunera pentru administrarea de 4 ani, a parochiei din Spurcani, se transpune consistoriulu din Oradea-mare pentru deliberare meritorială.

Petiutulă învățatoriulu din Hălmăgelū Alesandru Popescu de a-se împărtași de unū ajutoriū din cutareva fondū diecesanū, se transpune consistoriulu din Arad.

Rugarea comitetulu parochialū din Ciuhoiū, pentru unū ajutoriū de 300 fl. la edificarea bisericei, se transpune consistoriulu din Oradea mare pentru competintă afacere.

Cererea comunei bisericesci din Cuzapū pentru unū ajutoriū de 100 fl. ca se potă termina edificarea școlei, se transpune consistoriulu din Oradea-mare pentru deliberare meritorială.

Petiutulă comitetulu parochialū din comuna Mezōpeterd, pentru unū ajutoriū la zidirea bisericei. Se transpune consistoriulu din Oradea-mare.

Cererea comitetulu parochialū din Dērnishora pentru unū ajutoriū de 100 fl. la terminarea acopere-

mentulu bisericei, se transpune Consistoriulu din Oradea-mare.

Rugarea sinodulu parochialū din Tinca pentru unū ajutoriū la susținerea preotulu-învēțatoriū de acolo, se transpune cu recomendațiune consistoriulu din Oradea-mare.

Cererea defensorelu matrimonialū dela scaunulu protopopescū din Timișora Stefan Adamū de a i-se solvi remunerațiunea de 150 fl. ce i-a votat'o sinodulu protopopescū de acolo, comisiunea nu o recomandă spre încuviințare, deōrece defensoratele matrimoniale sunt oficii onorifice și pentru că de alta parte sinodulu protopresviteralū nu potē face asemnate de bani pe conta Sinodulu eparchialū. Față de acēstă părere la propunerea deputatulu Nicolaū Oncū, sinodulu decide: a-se restitui rogarea petentulu, de ore-ce nu se ține de competința Sinodulu.

Cererea comitetulu parochialū din Mineadū pentru unū ajutoriū la reedificarea bisericei, se transpune la consistoriulu din Arad pentru afacere competinte.

Cererea comunei Diosigū pentru unū ajutoriū la repararea turnulu bisericei, se transpune consistoriulu din Oradea-mare pentru deliberare meritorială.

Cu referință la rogarea lui Dimitrie Mornăilă din Șiclău și a conșoților seș spre a li se cede folosirea sesiunei parochiei reduse în favōrea edificării bisericei, din motivulū, că venitele sesiunilor parochielorū reduse sunt prin conclusū sinodalū predate fondulu preoțescū, de altă parte considerândū că comuna Șiclău, are trebuință de mari spese la edificarea bisericei: — a-se ceda în favōrea comunei jumătate din venitulă sesiunei pe 5 ani pentru scopulă cerutū. Față de acēstă părere la propunerea deputatulu Ioan Popoviciū Desseanū, sinodulu decide a-se transpune cererea la consistoriulu din Arad pentru deliberare competentă.

Fiindū timpulă înaintatū, ședința se ridică anunțându-se cea următorie pe după amēdăși la 5 ore.

(Va urma.)

Încoronarea Țarulu.

Moscvă 15/27. Maiu.

Locuitoriū Moscevei astă nōpte n'au avutū odihnă. Ploia, care până acum pricinuisse atâtea pagube frumōselorū decorațiuni, a încetat ca la comandă, permițind torentulu de lume, să circule pe stradele Moscevei în mai mare libertate. Tōte bisericele, de și Moscvă are vre-o 1,600, erau pline de credincioși, cari se rugau lui Ddeu pentru mântuirea Țarulu și a familiei lui imperiale. Simțulu religiosū alū poporulu rus, de altmintrelea destulū de desvoltatū, s'a urcatū cu ocasiunea sērbărilor de încoronare, la unū gradū potențatū.

In Kremlin.

Abia se crăpă de diuă și mulțimea începu să se îndrepteze spre Kremlin. Dar înaintea ziduriloră acestuia, publiculă trebui să se oprēscă, de orece intrarea nu era permisă fără biletū. Kremlinulu e situatū în mijloculu Moscevei și se potē numi unū orașū în tōtă regula, atâtea zidiri mari și numerōse cuprindū în elū. După dispozițiunea luată de prefectulu poliției, Kosloff, loculū liberū dintre cele patru tribune ridicate în interiorulu Kremlinulu, era rezervatū țēră-nimei. Ceī cari ocupau tribunele, de sigurū erau persōne favorisate, căci pentru ađi mai cu osebite, biletele se liberau cu cea mai mare greutate. Cu tōte acestea, ca nici poporulū ce aștepta înaintea ziduri-

loru, să nu fie lipsit de plăcerea d'a vedea pregătirile din lăuntru și catedrala de încoronare, fu lăsată în interiorul complexului de palate pe trei porți de-odată în număr de 2,000—3,000 din cinci în cinci minute. După o oră numărul curioșilor trecu peste 80,000.

Representanții din Asia n'au fost lăsați să intre în biserică, fiindcă nu sunt creștini.

Cortegiul încoronării.

După terminarea serviciului divin de dimineață, sosi marele duce-moștenitoriu, primit fiind de înaltul cleru. Înaintea lui mergeau doi măestri de ceremonie, după el viniau principii străini cu suitele lor.

Toți acestia luau loc în dreapta tronului. Acum se puse în mișcare cortegiul de încoronare, în fruntea căruia mergea un detașament din garda călărășă. Înainte erau așezați reprezentanții comunităților și orașelor, urmau apoi deputațiunile Finlandei, președinții de guvernamente, negustorimea din Moscva detașiști și angroșiști, reprezentanții tribunalelor și autorităților din Moscva, deputațiunile regimentelor de cazaici cu hatmanii lor, mareșalii nobilimii din guvernamente, guvernatorii generali, ministrii și generalii. Cortegiul se încheia cu un alt detașament de gardă călărășă.

După cortegiul venia împărătesa sub un baldachin purtat de 32 de generali. Împăratul purta uniforma de mareșal. Pe pieptu avea ordinul st. Andrei. Împărătesa purta o haină de coloare închisă și la pieptu forte decoltată. Dependența rochiilor era de o lungime ne mai pomenită. Tota haina era din fire de argint și mătase de Lyon, unde s'a și confecționat. Părul desfăcut în bucle lungi, atârna jumătate înainte și jumătate pe spate. Împăratul era de-o seriozitate extra-ordinară. Împărătesa nu își putea stăpâni emoțiunea.

Metropolitul Nowgorodului, Isidor eși până la portă înaintea cortegiului împreună cu tot clerul. Pragul întrării fu stropit cu aghiasmă. Ajungându Maiestățile Lor la ușa bisericii, metropolitul Moscvei, Ioanichiu ținu o scurtă cuvântare, după a cărei rostire metropolitul și împăratul și împărătesa intrară în catedrală.

Catedrala Uspenski (Înălțare)

Este cea mai vechiă și renumită biserică chiar din cele cinci care se află în Kremlin. Ea a fost clădită sub Ivan III pe la finele secolului XV, de către arhitectul Fioraventi din Bologna. Biserica are forma unui patrulater, zidurile ei se înalță mândru. Cupola ei principală e așezată pe patru stâlpi colosal și groși ca nisele turnuri. Ordinea cea simplă lasă o impresiune deosebită și stâlpii cei masivi dau bisericii o tărie extra-ordinară. Interiorul bisericii e ornat cu icone în stil bizantin. Chiar și stâlpii sunt încunjuțați cu icone, ca columnele templelor și palatelor egiptene. Lumina slabă, dar bine împărțită, ridică încă efectul misterios al acestei catedrale întemeiate spre serbarea Înălțării Domnului. Între alte icone rare, merită aci o deosebită amintire icona Prea-Curatei Fecioare zugrăvită cum se dice, chiar de evangelistul Luca.

În mijlocul catedralei, între patru pilastri, se ridică o estradă înaltă cam de unu metru, pe care se află un baldachin prețios din catifea purpurie

și ornată cu fire de aur și pene de struț. Sub acest baldachin sunt așezate două tronuri: la dreapta cel mare al împăratului și la stânga cel mic al împărătesei, care era odinioară al țarului Michail Feodorovici. Lângă tronul cel mare, pe o masă îmbrăcată cu catifea, se află insigniile de încoronare. Biserica nu cuprinde mai mult de cât 300 de oameni. Din cauza acesta nu s'a putut permite intrarea de cât numai membrilor familiei imperiale, persoanelor pfiinciare străine și câtor-va jurnaliști. Tribunele din biserică, înalte ca de 1½ metru, precum și totă suprafața bisericii erau îmbrăcate în catifea roșie.

Ceremonia încoronării.

Părechia imperială se sui pe estradă, pe care se află cele două tronuri, preoțimea, având înainte pe cei doi-spre-dece ierarhi ruși, se grupă între Tron și icona Maicei-Domnului, iar corul începu să cânte un psalm. După acea mitropolitul Isidor din Nowgorod se sui pe estradă în fața împăratului care trebui, mai înainte de a se încorona, să-și mărturisască credința.

„Ce religione ai?“ — întreabă mitropolitul, și împăratul răspunde: „ortodoxă-catolică.“ — „Fie Spiritul sânt cu tine,“ duse atunci mitropolitul și se reîntorse lângă ceilalți ierarhi 12 la număr, după pilda apostolilor. Înainte de cetirea evangheliei se înalță o rugăciune ce se termină cu euvintele din scriptură: „Dați împăratului ce e alu împăratului, și lui Dumnezeu ce e alu lui Dumnezeu.“

Cei trei mitropoliți de la Nowgorod, Moscva și Kiev se suiră, după citirea evangheliei, pe treptele tronului cu insigniile celei mai înalte puteri lumesci. Împăratul scose lanțul de aur al ordinului sfântului Andrei, îl dădu unui asistent și ordonă acestuia să-l îmbrace cu mantia împărătescă de încoronare și să-i pună lanțul de briliante al ordinului sfântului Andrei. Îndată ce împăratul își puse mantia de purpură, își închină capul cu evlavie, pentru a primi binecuvântarea mitropolitului de Nowgorod. Mitropolitul îl atinse cu mâinile și pronunță o rugăciune, în care rugă pe „Țarul Țarilor“ să bine-cuvinteze pe robul său, singurul stăpânitor al Rusiei și apărătorul sfintei biserici ortodoxe. După acesta împăratul ordonă să i se dea corónă. Mitropolitul o aduse pe o pernă de mătăasă, și împăratul și o puse singur pe cap, pe când mitropolitul pronunță binecuvântarea, lămurind înțelesul mistic al coróniei. Pe urmă mitropolitul întinse împăratului sceptrul și globul imperiului. Împăratul luă în mâna dreapta sceptrul, în cea stângă globul și, investit cu toate semnele puterii sale, se aședă pe Tronul Monocahilor și al Pa-leologilor.

După câteva minute puse de-o parte sceptrul și globul din mână și chiemă pe împărătesa lângă tronul său; împărătesa ingenunchiă pe o pernă de mătăasă purpurie împodobită cu aur. Împăratul își luă corónă de pe cap, atinse cu densa fruntea împărătesei și-i aședă după acea mica corónă pe cap. Împărătesa primi pe umeri mantia de purpură și după ce părechia împărătescă se îmbrățișă cordial, se aședă pe scaunul imperial. Împăratul luă apoi din nou sceptrul și globul, și în sunetul tunurilor și al clopotelor din Kremlin, protodiaconul anunță titlurile singurului stăpânitor al tuturor Rușilor.

Chorulă întonă apoi cântecul *Mnagoja Lita* (Viață lungă) în decursul căruia Țarul primi felicitările clerului și familii sale imperiale. Împărătesa întindea mâna pe care felicitătorii o săruta, iar împăratul primia felicitările lăsând să i sărute mâinile, și ca răspuns săruta pe felicitătorii pe buze.

Rugăciunea Țarului.

Încoronarea se isprăvi, salvele tunurilor încetară, și din nou se făcu o liniște adâncă. Împăratul puse sceptrul și globul imperial la o parte. Lăsându-și coróna pe frunte, îngenunchiă și rosti cu voce puternică următoarea rugăciune pentru poporul său:

„Dóme Dumneđeulă părinților nostri și regele regilor, Tu care ai făcutú tóte prin cuvântulă Tău, și în înalta Ta înțelepciune l'ai destinatú pe omú, ca să judece și stăpânescă în sfîntenie și dreptate asupra lumii Tale. Tu m'ai alesú pe mine stăpânitorú și judecatorú alú poporului Tău. Te slăvescú pentru îngrijirea Ta cea prea înaltă și îți mulțemescú Ție o Dóme închinându-mă prea măririi Tale!

„Domnulă meú și Dđeulă meú, fă-mă harnicú pentru misiunea care mi'ai încredințat'o. Luminéză-mă și condu-mă în împlinirea datoriei mele!

„Înțelepciunea Tronului Tău fie cu mine. Trimite-mi din înălțimea cerurilor Tale, ca să mă povățuiască spre ce îți place Ție și să potú cunoște dreptarea legiurii!

„Ține inima mea în mâinile Tale, ca să guvernezú spre onórea Ta și spre binele popórelorú, ce Tu mi le'ai încredințatú, ca în ziua judecării să cutezú, să viú veselú înaintea Tronului Tău, prin îndurarea și grația fiului Tău Unul-născutú, cu care lădatú să fi în vecii-vecilorú, împreună cu sântulú și bine-făcătorulă Tău Spiritú. Amin!“

Rostind împăratulă această rugăciune, îlă cuprinse o așa mișcare sufletescă, în cât nu putu să-și rețină lacrămile. Toți cei de față aú fost asemenea adâncú mișcați. S'aú auđitú în mai multe rânduri adânci suspine. Două dóme aú trebuitú să iasă din biserică, așa de atinse erau în sufletele lorú.

Sfîrșitul încoronării.

La 1 óră ceremonia încoronării era terminată.

Cortegiulă se puse în mișcare spre catedrala Archangelú în aclamațiunile mulțimei adunate. În catedrala Archangelú părechia imperială făcu câte-va minute rugăciune în memoria strămoșilor ei, pe a căror mormântú se aflau ambiú, împăratulă și împărătesa. De aci cortegiulă se îndreptă din nou spre Kremlin. Din sala Andrei ambiú soți imperiali se arătară publiculă, salutându-lú cu trei înclinări. Curtea se retrase apoi în apartamentele rezervate pentru ea.

După unú scurtú restimpú, ministrulă de finanțe prezentă împăratulă medaliile commemorative, care s'aú împărțitú pinte cei de față.

E de notatú, că la această serbare imposantă a încoronării, chiar din ordinulă specialú alú împăratulă, a luatú parte de la începutú și până la sfârșitú câte unú diaristú din fie care țără.

Cu amurgulă serii începu iluminățiunea Moscovei. Astfelú se termină încoronarea împăratulă Alexandru III.

Ortodoxul.

D i v e r s e.

* **Instalarea noului protopopú alú Șiriei, Georgiú Popovicú,** care a fost hirotesit pentru această funcțiune încă în Dumineca Florilorú, va avé locú Dumineca viitoare, a Pogorîrei Duchului Sânt.

* **Papismulú în România.** Din motivú că Papa a ridicat episcopia catolică din Bucuresci la rangulă de Archiepiscopie, în contra tractatelorú vechi și usualú țerei, I. P. S. Metropolitulă Primatú s'a adresat la P. S. Sa Episcopulă Melchisedecú, profundulă cunoșcătorú alú istoriei bisericei nóstre naționale cu rugarea ca se tracteze cestiunea înființării unei jurisdicțiunii papale în România, din punctulă de vedere istoricú și în privirea intereselorú bisericei române ortodoxe. Rugarea I. P. S. Primatuluiă a găsit gata pe Pr. S. Episcopulă Melchisedecú, carele cetind în diare despre înființarea unei Metropolii catolice în România, și vedénd în această încercare unú pericolú mare d'a fi amenințată biserica nóstră română de cătră tendințele papale, a preparat unú studiu detaiatú despre încercările papismului de a-se stabili în România și despre mijlocele ce trebuie luate în contra unor asemenea tendințe. La deschiderea S-tului Sinodú, Prea S. Sa a și prezentatú o disertațiune intitulată: „*Papismulă și starea actuală a bisericei ortodoxe în Regatulă României*“ a căreia cetire a ținutú trei ședințe întregi. Despre lucrarea această a Preasântitului Melchisedecú đice „Ortodoxulă“ că este o lucrare, adevăratú academică, plină de erudițiune, de vederi și de aprecieri fórté judicióse asupra unei mulțimi de persóne și fapte, și ridică fórté multú prestigiulă sântului Sinodú. „Ortodoxulă“ ne spune mai de parte că: „Sântulă Sinodú a aplaudatú fórté multú această savantă și importantă disertațiune a Preasântitului Melchisedecú, și fie-care membru l-a prezentatú felicitările și mulțumirile sale. Totodată Sinodulă a decisú ca această lucrare să se tipărescă cât mai curând.“ Sperămú că după publicarea ei vom fi în pozițiunea plăcută de-a putea da unú estrasú alú acestui studiu importantú pentru pozițiunea ce trebuie să iee biserica română ortodoxă în fața tendințelorú papale.

* **„Revista Teologică“** unú nouú jurnală bisericescú, apare în Iași în fie-care Duminecă sub redacțiunea Dnilorú: *Const. Erbicénu* și *Drag. Demetrescu*, profesori de teologie, la seminarulă Socola. Abonamentulă în România 12 lei (5 fl. 60 cr. v. a). Salutamú cu bucurie aparițiunea acestei reviste și felicitămú pe redactorii ei pentru direcțiunea ce urmărescú, căci de și n'am primitú fóia decât dela Nrulă 4, și așa nu i-am potut citi programa, cu tóte acestea din numerii următori ne-am convinsú că „Revista Teologică“ este unú jurnală meritú a aduce însémnate folóse morale societății române în genere cât și bisericei ortodoxe în peticularú.

* **„Almanachul „României June“** a apărut și se află de vnzare la societatea „România Jună.“ Viena VIII. Lange Gasse Nr. 4. cu prețulă de 2 fl. v. a. pentru A. Ungaria și 5 lei pentru România și streinătate, afară de porto (15 cr. cr. pentru A. Ungaria și 70 de bani pentru România).

C o n c u r s e.

În urmarea ordinațiunei Venerab. Cons. eparchialú Aradanú dto 20 Decemvre 1882 Nr 3467. B. și de dto 10. Martiu 1883. Nro 693. pentru îndeplinirea în modú definitivú a parochiei gr. or. de clasa III din opidulă *Ciaba*, (în comitatulă Bichisulă, protopresbiteratulă Chisineulă) prin acesta se escrie concursú cu terminú de alegere pe **19. Iunú vechiú a. c.**

Emolumintele sunt: 1) Casă parochială cu două chilii și grădină. 2) 27 jugere de pământ estravilană, a 12. fl. face 324. fl. 3) Dela orasiu 30. fl. 4.) Birul lecticalu se urca la 90. fl. 5) Venitele stolari 90. fl. care toate la olalta facu 534. fl.

Recurenții sunt avisați: ca recursel lor, ajustate în sensul Regulamentului pentru parohii, adrese comitetului parochialu, până în prețiu'a alegerii se le substernă Reverendissimului Domn protopresbiteru tractualu Petru Chirilescu în Chitighază (Kétegyház) iar în vr'o duminică se serbătore să se presinte în sânta biserică din locu spre a-și documenta desteritatea în cântu și cele pastorale. — Recurenții cu calificațiune superioară vor fi preferiți.

Datu din ședința comitetului parochialu gr. or. din opidulu Ciaba, ținută la 8. Maiu 1883.

Comitetul parochialu.

În conțelegere cu mine; **Petru Chirilescu**, m. p. protopresb.

Se escrie concursu pentru deplinirea vacantei parohie de clasa I din opidulu *Șiria*, protopresbiteratul Șirei.

Emolumitele sunt: una sesiune de pământ aretoriu, birul preoțescu dela 200 case dela cei cu pământu o măsură, iară dela jeleri $\frac{1}{2}$ mesura bucate și stolele îndatinat.

Doriterii de a ocupr acesta parohie sunt avisați recursel instruate în sensul st. org. provezute cu testimoniu de maturitate și de calificațiune pentru parohie de clasa I recursel astfel instruate se le substernă oficiulu protopopescu din Șiria (Világos) până în 5. Iunie st. v. a. c.

Comitetul parochialu.

În conțelegere cu mine: **Atanasiu Mera**, adm. protopopescu.

Pe baza decisului Ven. Consistoriu aradanu de dto 20 Ianuaru 1883 Nr. 54 scol. 43 pentru deplinirea postulu de învățatoriu la școla gr. or. română din opidulu *Pâncota*, în protopresbiteratul Șiriei (Világos) se escrie concursu de nou cu terminu de alegere pe 7. Iunie st. v. a. c.

Emolumintele sunt: a) 200 fl. v. a. bani gata; b) jumătate sesiune pământu comasatu, c) 12 orgii de lemne din care se va încălzi și școla, d) cuartiru liberu cu grădină de legumi, e) 20 fl. v. a. pentru încălțitul școlei, f) 20 fl. v. a. ca onorariu pentru lucrările scripturistice, g) 6 fl. v. a. pentru conferință, și dela fie-care înmormentare unde va fi pofțitu 40 cr.

Dela recurenți se pottesce se producă: a) atestatu de botez, b) testimoniu preparandialu și de calificațiune, c) testimoniu de calificațiune din limba magiară, preferință vor avea cei cu clase gimnasiale cari cunosc limba germană, și cari au produsu deja probe și rezultate pre terenulu pomăritulu și alu horticulturii. Recursel astfel instruite adresate comitetului parochialu se le trimiță până la ziua de alegere oficiulu protopresbiteralu din Világos.

În fine recurenții au a-se presenta în vre-o Duminică sau serbătore în s. Biserică spre a-și arăta desteritatea în cantu și tipicu.

Comitetul parochialu.

În conțelegere cu mine: **Atanasiu Mera**, adm. protopopescu și inspectoru de școle.

Pe baza decisului consistorialu Nr. 156. B. pentru ocuparea postulu de capelanu pe lângă bolnaviosulu paroch dela parochia de a III-a clasa din *Hodoșu*, în protop. Lugoșulu ictulu Carașu-Severin, se escrie concursu cu terminu până la 12. Iunie v. a. c. în care ziua se va ține alegerea.

Emolumintele sunt: dece jugere de pământ arătoriu, a treia parte din birul preoțescu dela 120 case, câte una mesură de cucuruzu despoiatu, precum și a treia parte din stola usuată eventuală dela toate funcțiunile preoțesci și ale oficiulu parochialu.

Recursel instruate în sensul statut. org. bis. au a-se adresa cătră comitet. parochialu gr. or. din Hodoșu, și a-se trâmite Rs. D. Georgiu Pestean, protopresvit. în Lugoșu.

Comitetul parochialu.

În conțelegere cu D. protop. tractualu.

Nr. 156 Sc.

Consistoriulu diecesanu alu Caransebeșulu prin acesta publică concursu pentru întregirea următoarelor posturi vacante învățatoresci:

I. În protopresbiteratul Oraviții pentru postulu învățatorescu din *Vasiova*, cu carele sunt împreunate următoarele competițe: salariu în bani gata 150 fl. folosirea a două grădini ale școlei, fiecare de câte $\frac{1}{2}$ jugeru și dintre care una este intravilană iară alta estravilană. Mai departe folosirea a 2 jugere de pământu de arătură de prima clasă; 16 metri cubici de lemne de focu, din care se încăldește și școla, 50 cr. dela fiecare înmormentare, paușalu pentru scripturistica 5 fl. iară pentru conferințele învățatoresci 12 fl.; cortelul naturalu.

În fine după mórtea emeritulu învățatoriu Iosif Avram se mai adauge la beneficiulu învățatorescu încă suma anuală de 150 fl. și folosirea unui jugeru de pământu, care le folosesece acuma acest emeritu învățatoriu.

II. În protopresbiteratul Fagetulu pentru postulu învățatorescu din:

1) *Povergina*, cu salariu de 210 fl. 32 de metri cubici de lemne, folosirea a 3 jugere de pământu de arătură și cortelul liberu cu grădină de $\frac{1}{2}$ jugeru.

2) *Tomesci*, cu salariu de 230 fl. 32 de metri cubici de lemne din care se încăldește și școla, 10 fl. pentru conferințele învățatoresci, 5 fl. pentru scripturistica, folosirea a trei jugere de pământu și cortelul liberu cu grădină de $\frac{1}{2}$ jugeru.

3) *Farașeci*, cu salariulu de 200 fl. 32 metri cubici de lemne, din care se încăldește și școla, unu jugeru de pământu, și cortelul naturalu cu grădină de legumi.

4) *Poeni*, cu salariulu anualu de 240 fl. 32 metri cubici de lemne, 10 fl. paușalu pentru scripturistica și pentru conferințele învățatoresci, și cortelul liberu cu grădină de legumi.

Concurenții la aceste posturi își vor trimite la Consistoriulu diecesanu în Caransebeșu până în 10/22. Iulie 1883. petițiile instruate cu documintele recerute în înțelesulu statutulu organicu.

Caransebeșu din ședința consist. ținută în 17. Martie 1883.

Episcopul diecesan

Ioan Popasu, m. p.